பூமியில் குமாரனுடைய தெய்வீகத்தை அவரது கால அட்டவணை பிரதிபலிக்கின்றது

இயேசு தமது தெய்வீகத்துவம், தாம் குமாரனாகிய தேவன் என்ற வகையில் தமது அடையாளம் பற்றி முழுமையாய் அறிந்திருந்தார். தாம் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர் (மேசியா) என்பதை அவர் தம் சிறு வயதிலேயே அறிந்திருந்தார். தமது அடையாளத்தின் இவ்விரு முகப்புகளையும் தம் சொந்த ஊழியக் ''கால அட்டவணையின்'' கட்டமைப்பிற்குள் வெளிப்படுத்தும்படி காத்துக் கொள்ள அவர் முயற்சி செய்தார் என்பது உறுதியானதேயாகும். இது அவ்வளவு சுலபமான பணியாய் இருக்கவில்லை. இயேசு தம் அடையாளத்தையும் நிலைப் பாட்டையும் முற்றிலும் மறைத்து வைக்காதிருக்கையிலேயே, அவைகளின் சிறப்பம்சம் பற்றி உலகத்தில் வளர்ந்து வந்த விழிப்புணர்வை/அறிவை அவர் கட்டுப்படுத்தச் செய்தார். இயேசு இவைகளைச் செய்த இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க வழி வகைகளை நாம் ஆராய்வோம்.

இயேசு தமது அடையாளத்தை எவ்விதம் மறைத்தார்

முதலாவதாக, இயேசு தமது அடையாளம் பற்றிய மற்றவர்களின் விழிப்புணர்வை, அதை மறைத்து வைத்ததின் மூலம் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்தார். இயேசு "அடையாளங்களைச்'' (semeia) செய்த பொழுது, யோவான், "இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது" (யோவா. 20:31) என்று கூறினார். இருப்பினும் யோவான் சுவிசேஷத்தில் இயேசு செய்த முதல் அடையாளம் அவரது தாயின் வற்புறுத்துதலால் மட்டுமே செய்யப்பட்டது. ஏன்? ஏனென்றால் அவரது "வேளை இன்னும் வரவில்லை" (யோவா. 2:4). பல காரணங்களுக்காக இயேசு தம்முடைய இயற்கைக்கு மேலான வல்லமையைக் காட்சிக்கு வைப்பதில்

எச்சரிக்கையாய் இருந்தார்: (1) அவர் தம் வல்லமையானது தேவனுடைய வல்லமை என்று காணப்பட வேண்டியது அவசியமில்லை என்று அறிந்தார் (மத். 12:24). (2) "பலத்த செய்கைகள், அற்புதங்கள் மற்றும் அடையாளங் கள்'' ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மட்டும் அவர் மீது விசுவாசம் கொள்வது (அப். 2:22) போதுமானதல்ல என்று அவர் அறிந்தார். (யோவா. 2:11, 23, 24: 6:14, 15, 60-71; மத். 12:38, 39; முதலியன). (3) "மாபெரும் அற்புதங்களும் அடையாளங்களும்" "கள்ள கிறிஸ்துக் களாலும் கள்ள தீர்க்கதரிசிகளாலும்" வஞ்சித்தலின் வல்லமை நிறைந்த கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியும் என்று இயேசு அறிந்தார் (மத். 24:24, 25). (4) அவர் தம் இராஜ்யத்தின் அஸ்திபாரத்தைப் போடுவதற்கான தம்முடைய கால அட்டவணையை மக்கள் முந்திச் செல்லுவதை விரும்பவில்லை.

அடையாளங்களை இயேசு அடிக்கடிப் பயன்படுத்தினார். ஒருவேளை அவர் அவ்வாறு செய்யாதிருந்தால், தமது பண்புகளுக்குப் புறம்பானவராய் இருந்திருப்பார் என்று உண்மையில் நாம் கூற முடியும். பலவேளைகளில் அவர் தாம் செய்த அற்புதங்களை இரகசியமாய் வைக்கும்படி மக்களின் குறிப்பாய்க் கேட்டுக் கொண்டாலும் (மத். 8:3, 4; 9:27-30), அவரது மாபெரும் மன உருக்கமானது அவரைச் செயல்படும்படித் தூண்டியது (மத். 20:34; மாற். 5:19; லூக். 7:11-15). சிலவேளைகளில் அற்புதமானது அவருடைய மகிமையையும் அவருடைய பிதாவின் மகிமையையும் காண்பிக்க ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது (யோவா. 2:11; 11:1-4, 38-44). இருப்பினும், அவர் தம் இயற்கைக்கு மேலான வல்லமை யையும், மேசியாத்துவத்தையும் காலத்திற்கு முன் அறிவித்தலை அல்லது அரசியலாக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க விரும்பி முயற்சி செய்தார் (மாற். 8:29, 30; யோவா. 1:48-51).

இயேசு தமது அடையாளத்தை எவ்விதத்தில் வெளிப்படுத்தினார்

இரண்டாவதாக, இயேசு தமது முழுமையான அடையாளம் மற்றும் பங்கு பற்றிய தனிச்சிறப்புகள் விரித்துரைக்கப்படுதலைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்தார், மற்றும் அவைகளைத் தமது சொந்த "கால அட்டவணை யின்''படி வெளிப்படுத்தவும் முயற்சி செய்தார். தம்மைப் பற்றி அவர் மிகவும் விரும்பிக் கூறிய விளக்கச் சொற்றொடர் "மனுஷ குமாரன்'' என்பதாகும். குறிப்பிடத் தக்க வகையில், சுவிசேஷங்களில் இச்சொற்றொட ரானது அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஒருவராலும் ஒருபொழுதும் பயன்படுத்தப்பட்டதில்லை. இயேசுவின் கூற்றை கூட்டத்தார் அவரிடத்திலேயே திருப்பி வீசிய ஒரே ஒரு வேளையில்தான் இச்சொற்றொடர் இயேசுவை நோக்கிக் கூறப்பட்டது: "... அப்படியிருக்க மனுஷ குமாரன் உயர்த்தப்பட வேண்டியதென்று எப்படிச் சொல்லுகிறீர்; இந்த மனுஷ குமாரன் யார்?" (யோவா. 12:34ஆ).

இயேசு தம்மையே "மனுஷ குமாரன்" என்று குறிப்பிட்டார் என்பதில்

கேள்வி எதுவும் இருப்பதில்லை. இணைவு நிலைச் சொற்களை விடுத்து, இயேசு தம்மைப் பற்றிய இந்த விவரிப்பை நான்கு சுவிசேஷங்களிலும் சுமார் எண்பது முறைகள் பயன்படுத்தினார். இணைவு நிலைச் சொற்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, ஒரு தனிப்பட்ட உண்மை நம் இருதயத்தில் ஆழப்பதிகின்றது; இந்த நியமனப் பெயரினால் இயேசு தம்மையே அடையாளப் படுத்திக் கொண்டதுடன், தமது ஊழியம் முழுவதிலும் அவர் தம்மை “மனுஷ குமாரன்” என்ற வகையிலேயே பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.[1]

உண்மையில் “மனுஷ குமாரன்” என்ற வகையில் இயேசுவின் பங்கானது எந்த அளவு அவரைச் சூழ்ந்துள்ளது என்பதை நாம் கவனிப்போம்:

1. *“மனுஷ குமாரன்” கடினமான சூழ்நிலைகளை அனுபவித்தார் (மத். 8:20; லூக். 9:58).*
2. *அவர் ஒரு ஊழியக்காரராய் இருந்தார் (மத். 20:28; மாற். 10:45).*
3. *அவர் மக்களுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொண்டார் (மத். 11:19; லூக். 6:22; 7:34; யோவா. 9:35).*
4. *அவர் “மனுஷ குமாரன்” என்ற தமது பங்கு பற்றிய மக்களின் பதில்செயலை அறிய ஆர்வமாய் இருந்தார் (மத். 16:13).*
5. *அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார் (மத். 17:22; 20:18; 26:24, 45; மாற். 9:31; 10:33; 14:21, 41; லூக். 9:44; 22:48; 24:7அ).*
6. *அவர் பாடுபட்டார் (மத். 17:12; 26:2; மாற். 8:31; 9:12; லூக். 9:22).*
7. *அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார் (லூக். 24:7ஆ; யோவா. 3:14; 8:28; 12:23).*
8. *அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் (மத். 12:40; 17:9; மாற். 9:9; லூக். 11:30; 24:7இ).*
9. *அவர் வெளிப்படுத்தப்பட்டார் (லூக். 17:30).*
10. *அவர் மறுபடியும் வருகின்றார் (மத். 10:23; 16:27; 24:27, 30, 37, 39, 44; 25:31; 26:64ஆ; மாற். 13:26; லூக். 12:40; 17:24; 18:8; 21:27; யோவா. 3:13).*
11. *அவர் நியாயந்தீர்ப்பார் (மத். 25:31-46; மாற். 8:38; லூக். 9:26; 12:8, 10; 17:26; 21:36).*
12. *அவர் ஒரு இராஜ்யத்தைப் பெற்றுள்ளார் (மத். 16:28; 19:28).*
13. *அவர் மேலே எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார் (யோவா. 6:62).*
14. *அவர் அரசாளுவார் (மத். 26:64அ; மாற். 14:62; லூக். 22:69).*
15. *அவர் பழைய பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் மேலானவர் (மத். 12:8; மாற். 2:28; லூக். 6:5).*
16. *அவர் தூதர்களைக் காட்டிலும் மேலானவர் (மத். 13:41).*
17. *அவர் மகிமைப் படுத்தப்படுகின்றார் (யோவா. 1:51; 13:31).*
18. *அவர் பாவங்களை மன்னிக்கின்றார் (மத். 12:32; மாற். 2:10; லூக். 5:24; 12:10).*
19. *அவர் அதிகாரமுள்ளவராய் இருக்கின்றார் (மத்.9:6; யோவா. 5:27).*

20. அவர் வேதவாக்கியங்களை நிறைவேற்றினார் (மத். 26:24; மாற். 14:21அ; லூக். 18:31).
21. அவர் ஜீவனைக் கொடுக்கின்றார் (யோவா. 6:27, 53-56).
22. அவர் இரட்சிக்கின்றார் (லூக். 19:10).
23. அவர் ஒரு "கால அட்டவணையைப்" பெற்றுள்ளார் (மாற். 14:41; யோவா. 12:23).

குமாரனாகிய தேவன் தொடர்ந்து தம்மை "மனுஷ குமாரன்" என்று விவரிப்பது ஏறக்குறைய முரண்பாடு போலத் தோன்றும் மெய்யுரையாக உள்ளது. அவர் ஏன் இதைச் செய்தார்? இந்தச் சொற்றொடரைப் பயன் படுத்துவதென்பது அவரது உண்மையான அடையாளத்தை வெளிப் படுத்தவும் மற்றும் மறைக்கவும் அழகிய மற்றும் நுட்பமான வழியாய் இருந்தது. இது அவருடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் போது, அவரது உண்மை இயல்பு மற்றும் அடையாளம் ஆகியவை விரித்துரைக்கப்படுதலை கட்டுப்படுத்த உதவும் ஒரு மேடையை அவருக்குக் கொடுத்தது. அவருடைய "கால அட்டவணை" அவருக்கு முக்கியமானதாயிருந்தது. ரபீயாக, எஜமானராக மற்றும் போதகராக, அவர் எப்பொழுதுமே இந்த "கால அட்டவணையை"ப் பற்றிய விழிப்புணர்வுள்ளவராக இருந்தார். உதாரணமாக, உவமைகளைப் பயன்படுத்திப் போதிப்பதென்பதே அவருடைய மிகவும் நன்கு அறியப்பட்ட வழிமுறையாக இருந்தது. இது, போதிக்கப்பட்ட சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தவும் மறைத்து வைக்கவும் ஏற்றதொரு முறையாகும். (மத். 13:10-13, 34, 35; மாற். 4:10-12, 33, 34; லூக். 8:10). தக்க வேளையில் தாம் தெளிவான பேச்சில் செய்தித் தொடர்பு கொள்ளுவதாக அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்து, இதே காரணத்திற்காக (போதனையை வெளிப்படுத்தவும், மறைத்து வைக்கவும்) அவர் உருவக மொழிநடையின் மற்ற வகைகளையும் பயன்படுத்தினார்.[2]

நீங்கள் விரும்பினால், அவரது திரு அவதாரமும் கூட ஒரு வகையில் மறைக்கப்பட்ட சத்தியமாகவும், வாழும் ஒரு உவமையாகவுமே இருந்தது. தேவனுடைய முகத்தை நேரடியாகப் பார்த்து, அதன் பின் உயிர்வாழக் கூடியவர் யார்? (யாத். 33:20; யோவா. 1:18; 6:46; 1 தீமோ. 6:15, 16; 1 யோவா. 4:12அ). இயேசு மாம்சத்தில் வந்த தேவனாயிருந்தார்; இந்த மாம்சத்திரையின் காரணமாகவே, மனிதப் பிறவி ஒருவர் அவரைக் காணவும், "என் ஆண்டவரே! என் தேவனே!" என்று கூறவும் முடிந்தது (யோவா. 20:28). தெய்வீகத்துவமானது மாம்சத்திரையில் நம்மிடம் வந்தபொழுது, இயேசுவின் சரீரமானது குத்தப்பட்டு[3] அவர் தம் இரத்தத்தைக் கல்வாரியில்[4] சிந்திய போது அந்த (மாம்சத்) திரையானது தேவனுடைய மாபெரும் அன்பு, இரக்கம் மற்றும் கிருபை ஆகியவற்றின் மகிமையுள்ள வெளிப்படுத்துதலாயிற்று.

"குமாரனாகிய தேவன்" தமது முழுமையான அடையாளம் மற்றும் பங்கு ஆகியவற்றை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்திப் புரிய வைக்கும் செயலைக் கவனமாகக் கட்டுப்படுத்தினார்.

குறிப்புகள்

[1]C. S. Mann *அவர்களின் Mark*, The Anchor Bible, vol. 27 *என்ற நூலில் உள்ள சுருக்கமான கலந்துரையாடலைக் காணவும்.* [2]*யோவா. 10:6; 16:25, 29, 30. Paroimia* = allegory, figure, Proverb, Parable. *பல்வேறு மொழிபெயர்ப்புகளைக் காணவும்.* [3]*இயேசுவின் "மாம்சத்திரை" குத்திக் கிழிக்கப்பட்டபோது, அடையாளத்துவமாக, தேவாலயத்தின் திரைச் சீலை கிழிந்து போயிற்று (மத். 27:51: மாற். 15:38; லூக். 23:45).* [4]*"... நமது விசுவாசத்தைத் தொடங்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிறவர் அத்திரையை, நமது கர்த்தரின் மனிதத்துவ வாழ்வை அடையாளப்படுத்துகின்றதாகவே கண்ணோக்கினார் ..."* (F. F. Bruce, *The Epistle to the Hebrews*).

"மனுஷ குமாரன்"

மனிதத்துவத்துடன் இயேசுவை அடையாளப்படுத்தும் வகையில் "மனுஷ குமாரன்" என்ற சொற்றொடரை நினைக்கும்படி ஒருவேளை நாம் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கலாம். இருப்பினும், நாம் இயேசுவின் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தால், இந்தச் சொற்றொடரானது எதிர் விளைவு ஒன்றையே பெற்றிருந்திருக்கும். இந்தச் சொற்றொடரானது இயேசுவை "பரலோகத்தின் மனிதத் தோற்றமாகவே" பெரும்பாலும் அடையாளப்படுத்தியிருக்கும். ஏன்? ஏனென்றால் இயேசு அருள்வெளிப்பாட்டின் காலம் ஒன்றில் வாழ்ந்தார். நாம் அருள் வெளிப்பாடு[1] பற்றி முழுமையான அளவில் ஆராய்ச்சி செய்ய முடியாதிருக்கின்ற வேளையில், இயேசு தம்மைப் பற்றிக் குறிப்பிட மிகவும் விரும்பிய விவரிப்பான "மனுஷ குமாரன்" என்ற சொற்றொடரை நாம் முழுமையாய்ப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்ற ஒரு சில விளக்கக் குறிப்புகளைக் காண்போம்.

கி.மு. 200 முதல் கி.பி. சுமார் 100 வரை உலகமானது யூதர்களைப் பொறுத்த வரையில், "சீர் குலைந்த உலகமாக" ஆயிற்று. இந்த நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக, யூத மக்கள் பெருந்துன்பத்திற்குப் மேல் பெருந்துன்பமாக ஏராளமானவற்றை அனுபவித்திருந்தார்கள். கி.மு. 721ல் இஸ்ரவேல் இராஜ்யமானது அசீரியர்கள் கையில் விழுந்திருந்தது. கி.மு. 606 முதல் 586 வரையிலும் யூதா இராஜ்யம் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு, மக்கள் பாபிலோனியா அடிமைத்தனத்தில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அவர்களின் தேவாலயமும், அன்பிற்குரிய நகரமான எருசலேமும் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. கி.மு. 539ல் பெர்சியர்கள் பாபிலோனியர்களை வெற்றி கொண்டனர், அதன் பின்பு விரைவிலேயே யூதர்களைத் தங்களின் சொந்த பூமிக்குத் திரும்பும்படி அவர்கள் அனுமதித்தார்கள். அங்கே அவர்கள் கிரேக்கர், சீரியர், எகிப்தியர் மற்றும் ரோமர் ஆகியோரின் ஆளுகைகளின் கடின அடிகளை உணர்ந்தார்கள் என்பது தெளிவு. அவர்கள் தேவாலயத்தைத் திரும்பவும் கட்டி (கி.மு. 515), சீரியரின் ஆளுகையில் இருந்து சற்றுக்காலம் (ca *கி.மு. 165-63) சுதந்திரத்தை மறுபடியும் பெற்றிருந்தாலும், கி.மு. 63 முதல் ஒரு சில நூற்றாண்டுக் காலமாக அவர்கள் நேரடியாக ரோம அதிகாரத்தின் கீழ்*

இருந்தார்கள். ரோமானியர்கள் இரண்டாம் தேவாலயத்தை கி.பி. 70ல் அழித்தார்கள்.

ஒழுங்கமைவில் ஏற்பட்டிருந்த இந்த நெடிய வரலாற்று அழிவானது யூதர்களின் தலைமுறைகளில் ஏக்கத்தையும் பேரச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியது. அவர்களின் தேசிய நம்பிக்கைகள் ஏமாற்றம் அடைந்தன. அவர்கள் தங்களின் தீர்க்கதரிசன வேதவசனப் பகுதிகளில் காணப்பட்ட வாக்குத் தத்தங்கள் சிலவற்றுக்கு மறுவிளக்கம் தர வேண்டிய அவசியத்தைக் கண்டனர். பலருக்கு அது, மறுவிளக்கம் அல்லது நம்பிக்கை இழப்பாக இருந்தது. அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்யம் எங்கே? அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா எங்கே? மாபெரும் மறுகட்டுமானம் மற்றும் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஒருவருடைய மேசியாத்துவ ஆளுகை ஆகியவை என்னவாயிற்று?[2]

தேவனுடைய நம்பிக்கையிழந்து போயிருந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கைக் கொண்டு வருவதற்காக வெளிப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய வகை ஒன்று இந்த மாபெரும் வேதனையின் கூடாரத்திலிருந்து/கொப்பரையில் இருந்து உதித்தெழுந்தது. நம்பிக்கையின் செய்தியானது வழக்கமாக, விவரிப்பான, அடையாள, உருவக மொழிநடையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மனித குலத்தின் பொல்லாங்கின் காரணமாகத் தேவன் வரலாற்றில் அவர்களை "விட்டு விட்டார்'' ஆயினும் இன்னமும் தேவன் கட்டுப் படுத்துபவராகவே இருந்தார் என்ற நம்பிக்கையே இந்த எழுத்துக்களில் பெரும்பாலான வற்றுக்கு அடிப்படையாய் இருந்தது. தேவன் இந்த உலகத்தை மேற் கொள்ளுவார்; நீதிமான்களின் உரிமை நிலை நிறுத்தப்படும், மற்றும் ஒருவேளையில் அல்லது வரலாற்றுக்குப் பிந்திய இராஜ்யமாக தேவனு டைய ஆளுகை (இராஜ்யமானது) மலரும். வேதவசனங்களின் வாக்குத் தத்தம் உண்மையாகும் - ஆனால் ஒரு "புதிய" வழியில் உண்மையாகும் - என்று இன்னமும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.[3]

இந்தச் சந்தர்ப்பப் பொருளில், ''மனுஷ குமாரன்'' என்ற சொற்றொடரானது அதிர்ச்சியளிக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றிருந்தது. இது ''பரலோகத்தில் தொடக்கம்'' பெற்ற ஒருவரைக் குறிப்பிட்டது. தானியேலின் புத்தகத்தில் உள்ள வெளிப்படுத்தப்பட்ட பகுதியான அதிகாரங்கள் 7 முதல் 12 வரை, "மனுஷ குமாரன்" என்பவருடைய பிரசன்னமானது "பூர்வத்தின் நாட்கள்" தொடங்கியே இருந்ததாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அவருக்கு ''அழியாத ராஜ்யம்'' (7:14) தரப்பட்டது. பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களுக்கு வித்தியாசப்பட்ட வகையில், "உன்னதமான வருடைய பரிசுத்தவான்கள் ராஜரிகத்தைப் பெற்று, என்றென்றைக்குமுள்ள சதா காலங்களிலும் ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள்'' என்று தானியேல் கூறினார். (முழுமையான சந்தர்ப்பப் பொருளுக்கு தானி. 7ஐக் காணவும்.) யூதர்களின் அருள் வெளிப்பாட்டு நம்பிக்கைகளானவை, "பூர்வ நாட்களில்'' (தேவனிடத்தில்) வேர் கொண்டிருந்தன, அவர் ''மனுஷ குமாரனின்'' வருகையின் மூலமாக அவர்களின் சார்பில் மனித குல வரலாற்றில் இடைப் படுவார் என்று அவர்கள் நம்பியிருந்தார்கள். அவர் அவர்களுக்கு உரிமையை நிலைநிறுத்துவார்; அவர் ஆளுகை செய்வார்

மற்றும் அவர்கள் இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் நாசரேத்தூர் இயேசுவை பழைய ஏற்பாட்டு விவரிப்பின் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட “மனுஷ குமாரன்” என்று கண்டார்கள் என்ற தெளிவான கருத்தில் கேள்வியெதுவும் இல்லை. இது அவர் பரலோகத்திற்குரிய எல்லையில் இருக்கின்றவர் என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதை அர்த்தப்படுத்துகின்றது; அவர் தேவனாக இருந்தார். அவர் சாலமோனைப் போலவோ (2 சாமு. 7:14) அல்லது இஸ்ரவேலைப் போலவோ (யாத். 4:22, 23) தேவனுடைய புத்திரனாய் இருந்ததில்லை. “மனுஷ குமாரன்” என்ற வகையில் அவர் சங். 8:4-6 (எபி. 2:5-11; 1 கொரி. 15:27; எபே. 1:22ஐக் காணவும்) மற்றும் ஏசா. 7:14 (மத். 1:22, 23ஐக் காணவும்) ஆகியவற்றின் நிறைவேற்றமானார். அவர் அருள் வெளிப் பாட்டின் வெற்றியாளராக, தெய்வீகத்துமுள்ளராகவே இருந்தார். அவர் தம்முடைய மகிமையின் கம்பீரம் எல்லாவற்றிலும், ‘‘முந்தினவரும் பிந்தினவரும், உயிருள்ளவருமாக” (வெளி. 1:12-18)க் காணப்பட்டார்.

பிறகு ஏன், ‘‘மனுஷ குமாரன்’’ என்ற சொற்றொடரை இயேசு தொடர்ந்து பயன்படுத்தியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மக்கள் தங்களின் நீண்டநாள் நம்பிக்கைகள் மற்றும் கனவுகள் ஆகியவற்றின் நிறைவேற்றமாக அவரை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தார்கள்? ஏனென்றால் அவரது திரு அவதாரத்தினால் தான். யூதத்துவ அருள் வெளிப்பாட்டாளர்கள் எபிரெய வேதவசனங்களைப் பற்றிய தங்கள் சிந்தனை மற்றும் விளக்கங்களை மறுவுருவாக்கப் படுத்தியிருந்தார்கள். அவர்களின் மறுவிளக்கத்தின்படி, சமீபத்திலோ அல்லது காலங்களின் முடிவிலோ தேவன் தாமே வந்து இடையிடுதலே அவர்களின் துன்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தீர்வாக இருந்தது. பழைய ஒழுங்கு அமைவானது விழுந்து போகும். தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளின் ஆளுகையானது அவர்களின் மகிமையுள்ள ஒன்றுகூடுதலை உத்தரவாதப் படுத்தும். இந்த மகிமைப் படுத்துதலுக்கு ‘‘மனுஷ குமாரன்’’ ஒரு கிரியா ஊக்கியாக இருப்பார்.

வெறுமனே ஒரு மனிதத்துவப் பிறவியாய் இருப்பவர் இப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற முடியாது என்பது தெளிவு. அழிந்து போகும் எவரொருவரும் ஒரு யுகத்தைத் தொகுத்து முடித்து இன்னொரு யுகத்தைத் தொடக்கி வைத்து, வரலாற்றையும் உண்மை நிலையையும் மாற்ற முடியாது! மாம்சத்தில் வந்த இயேசுவானவர் அவர்கள் எதிர்பார்த்த வெளிப்பாட்டுக் கண்ணோக்கில் பொருந்தாதிருந்தார். அவர் தம்மைப் பற்றி ‘‘மனுஷ குமாரன்’’ என்று அடிக்கடி பேசினாலும் அவரது மனிதத்துவமானது அவரது தெய்வீகத்துவத்தை மறைத்தது. தேவனுடைய இராஜ்யம் சமீபமாயிற்று என்று அவர் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தினார், ஆனால் அதன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மகிமை மற்றும் கம்பீரம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் எதையும் மக்கள் காணாதிருந்தனர். அவர்களுடைய விடுதலையின் கண்ணோக்கு மற்றும் மகிமையின் மறுகட்டுமானம் ஆகியவற்றில் ‘‘மாம்சத்தில் தேவன்’’ என்ற கருத்து உள்ளடங்கியிருந்ததில்லை.

இயேசுவின் ஊழியமானது அவரது அடையாளத்தையும், ஊழிய நோக்கத்தையும் விதிமுறைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு "கால அட்டவணை"யில் விரித்து வைத்தது. இயேசு தம்மை இன்னொரு அற்புதம் செய்பவர் என்று மட்டுமே காணப்படுவதிலிருந்து தவிர்ப்பதற்குத் தமது அற்புதங்களைக் காத்திருந்தார். அவர் "கள்ளக் கிறிஸ்து" என்று முத்திரையிடப்பட்டு விடாதபடிக்கு மேசியா என்ற தமது அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதில் அவர் ஜாக்கிரதையாய் இருந்தார் (மாற். 13:21-23). வெளிப்படுத்தப் பட்டவைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் "தங்களுடைய" மனுஷ குமாரனின் பங்கு அவரில் நிறைவடைவதை ஒருக்காலும் காணப் போவதில்லை என்று அறிந்தே அவர் "மனுஷ குமாரன்" என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார். அவர் தமது ஊழியத்தில் ஏன் இந்த "மறை முகமான" அணுகு முறையைப் பயன்படுத்தினார்? மனிதனுடைய வீழ்ச்சியில் இருந்தே தேவன் மனித குலத்தை நேரடியாக எதிர் கொண்டதில்லை.

> *அவரே [தேவனே] நித்தியானந்தமுள்ள ஏக சக்கராதிபதியும், ராஜாதி ராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவும், ஒருவராய், சாவாமையுள்ளவரும், சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம் பண்ணுகிறவரும், மனுஷரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக் கூடாதவருமாயிருக்கிறவர்; ... (1 தீமோ. 6:15ஆ, 16அ).*

தேவன் தமது "சேரக்கூடாத ஒளியில்" இருந்து மனித குலத்தை அதன் பாவம் நிறைந்த நிலைமையில் நேரடியாக எதிர் கொண்டால், அதன் செயல் விளைவு பேரழிவாயிருக்கும். ஆகையால், தேவன் என்ற வகையில் இயேசு வானவர் திரு அவதாரம் எடுத்து, மாம்சத்தினால் திரையிடப்பட்டவராக வந்தார். இந்த வழிமுறையில் அவர் தமது சுடர் விடும் மதி நுட்பம் மற்றும் வல்லமையால் அழித்து விடாமல் "இழந்து போனதைத் தேடவும் இரட்சிக்க வும்" முடிந்தது. தேவன் "சேரக்கூடாத ஒளியில்" வாசம் பண்ணுகிறார் என்றால், அவர் தமது திரையிடப்படாத, மிகவும் பரிசுத்த தன்மையுடன் நமது பாவம் நிறைந்துள்ள நிலையின் முன் பிரசன்னமாக முடியாது என்றும் அது அர்த்தப்படுவதில்லையா? இருப்பினும், அவர் நம் மத்தியில் இருந்தார்! "... தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி ..." (2 கொரி. 5:19) என வாசிக்கின்றோம்.

வியப்பில் ஆழ்த்தும் இந்தச் சத்தியத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வர, இயேசு பகுத்தறியும் பண்பைப் பயன்படுத்தினார். அவர் தமது மேசியாத்துவத்தை வலியுறுத்தவில்லை - ஆனால் அவர் தாம் தேவனுடைய மேசியா என்பதை ஒப்புக் கொண்டார் (யோவா. 4:25, 26). அற்புத அடையாளங்களை எதிர்பார்த்த, சிலிர்ப்பைத் தேடுவோருக்கு அவர் இணங்கி விடவில்லை - ஆனால் தமது மேசியாத்துவத்தை நிலைநாட்ட வடிவமைக்கப்பட்ட பரிவிரக்கமுள்ள அற்புதங்களை அவர் நிகழ்த்தினார் (லூக். 7:11-17; யோவா. 20:30, 31). அவர் தம் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் மறைபொருளாக வெளிப்படுத்தப் பட்டவைகளின் எதிர்பார்ப்புகளுக்குப்

பொருந்தினவராய் இருக்கவில்லை, ஆனால் அவர் தாம் "மனுஷ குமாரன்" என்று போதித்தார். (அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ள பண்புகளைக் காணவும்). அவர் மறைபொருளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளைப் போதித்தவர்கள் போல தேவனுடைய இராஜ்யமானது முடிவுக் கால (உலகத்தின் முடிவில் நடக்கும்) நிகழ்ச்சி என்று போதிக்கவில்லை; மாறாக, இராஜ்யம் சமீபத்தில் இருந்ததையும், தமது தலைமுறையிலேயே அது வருவதையும் அவர் அறிவித்தார் (மாற். 1:14, 15; 9:1). இவ்விதமாக, "வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளின் வெளிச்சத்தில் நாம் எவ்வகையிலும் வெறுமனே இயேசுவை விளக்கப்படுத்துவதில்லை, ஆனால் ... இயேசுவின் வெளிச்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளை விளக்கப்படுத்து கின்றோம்"[4] என்று நன்றாகவே கூறப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]Cf. James E. Priest, "Contemporary Apocalyptic Scholarship and the Revelation" in *Johannine Studies: Essays in Honor of Frank Pack,* ed. James E. Priest. [2]Cf. John J. Collins, *The Scepter and the Star: The Messiahs of the Dead Sea Scrolls and Other Ancient Literature என்ற நூலில் காணவும். இந்தப் பணியானது மேசியாத்துவம் என்ற பாடக் கருத்துப் பற்றி யூதர்கள் மத்தியில் நிலவி வந்த பல்வேறு மாறுபட்ட கண்ணோட்டங்களாக இயேசுவின் பிறப்புக்கு முன்னும் பின்னும் காணப்பட்ட இலக்கியங்களில் இருந்து தொடுக்கப்பட்ட கவனமான ஆராய்ச்சி வடிவமைப் பாகும். இதில் விசேஷமாக "இயேசுவும் தாவீதின் மேசியாவும்" என்ற பாடம் மிகவும் கவனத்திற்குரியதாகும்.* [3]E. Isaac, "1 (Ethiopic Apocalypse of) ENOCH" in *The Old Testament Pseudepigrapha,* vol. 1 *Apocalyptic Literature and Testaments,* ed. James H. Charlesworth *துன்மார்க்கருக்கு நியாயத்தீர்ப்பையும் நீதிமான்களுக்கு உரிமை நிலை நாட்டலையும் மற்றும் அவர்களை மேன்மையான மகிமையுள்ள சமாதானத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தலையும் "மனுஷ குமாரன்" நிறைவேற்றுவார் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளை அதிகாரங்கள் 46, 62, 63, 69-71ல் காணவும்.* [4]G. Ebeling, "The Beginnings of Christian Theology" in *Apocalypticism,* ed. R. W. Funk, *Journal for Theology and the Church.*